

## Rozhovor o díkůvzdání

Annett Erler

**Obsah:** Rozhovor mezi farářem a Maltíkem (loutka) o jídle, o tom, co se může a nemůže jíst, o děkování Bohu za jídlo. Skeč se hodí jako součást bohoslužeb díkůvzdání za úrodu.

**Hesla:** *Díkůvzdání, jídlo, modlitba před jídlem, zdraví*

**Biblický text:** 1. Timoteova 4,4 (čtení 1Tm 4,1-7)

**Rekvizity:** *Maňásek/loutka; loutkové divadlo/opona; zabalený dárek; věci na zarachocení*

**Obsazení:** *Farář a Maltík (maňásek/loutka)*

**Délka:** *Cca 15 minut*

M: (přichází, je velmi smutný a vzdychá)

F: (přichází) Ahoj Maltíku, co to s tebou je?

M: (dramaticky) Já nechci umřít!

F: Ale Maltíku, proč si myslíš, že umřeš?

M: Já umřu hladem!

F: (vezme jablko nebo něco jiného z darů vystavených u stolu Páně a podává to Maltíkovi)

Tak sněz tohle jablko, Maltíku. Je toho tady spousta...

M: To ne. Určitě to něčím postříkali a to jablko je teď jedovaté. A maso taky nemůžu jíst, protože zvířatům dávají polykat nějaké tablety a prášky, v dalších věcech jsou zase a éčka a konzervy.

F: Asi myslíš konzervanty.

M: To je přece jedno, jak se ty věci jmenují. Každopádně je to nezdravé. A proto musím umřít.

F: Cože?

M: No, buď budu jíst věci, které jsou jedovaté - a umřu. Nebo nebudu jíst nic - a umřu taky.

F: Ale Maltíku, tak zlé to přece není. A navíc si přece můžeš koupit bioprodukty.

M: Ale moje maminka nemá tolik peněz, aby mohla kupovat jenom bio potraviny. To je tak hrozné!

F: Víš co, Maltíku<sup>3</sup>, podíváme se, co k tomu říká Bůh. Právě jsme slyšeli kousek z Bible, četl nám ho bratr farář. A říkalo se tam něco o jídle.

M: Počkej chvilku, najdu si to v Bibli. (odchází za oponu a vrací se s Bibli)

F: Je to v dopise apoštola Pavla Timoteovi, ten je až skoro na konci Bible.

M: To přece vím. Ták, už to mám: „Všechno, co Bůh stvořil, je dobré a nemá se zavrhouvat nic, co se přijímá s díkůvzdáním. Vždyť je to posvěceno Božím slovem a modlitbou.” (zavře Bibli a odloží ji za oponu)

F: Vidiš, klidně můžeš jíst. Je to všechno dobré a posvěcené.

M: Jak to, tomu tedy nerozumím!

F: Maltíku, modlíš se před jídlem, nebo ne?

M: Většinou ano.

F: Když děkujeme za jídlo, Bůh ho očišťuje.

M: Ale když třeba jablka umyjeme, zůstane tam přece i tak spousta nebezpečných věcí.

F: To je právě ten rozdíl, Maltíku, jestli něco očistí Bůh nebo to čistíme my.

M: Ty si myslíš, že bych měl před každým jídlem poděkovat Bohu a že on pak způsobí, že ty věci pro mě budou dobré?

- F: Tak to říká Bible. Že potraviny jsou Božím slovem a modlitbou posvěceny.
- M: Jen tím, že za ně poděkuji?
- F: Znáš přece příběh o tom, jak Ježíš jednou kázal více než pět tisíc lidí a pak je všechny nasytil, i když měl jen...
- M: Počkej, počkej, zeptáme se dětí, jestli věcí, co Ježíš tě lidem dal k jídlu. Děti, ví to někdo z vás?
- Děti: (děti odpovídají; pokud to nikdo z dětí neví, říká M:  
M: Myslím, že někdo z nich určitě ví, že to bylo 5 chlebů a 2 ryby. Jen se to neodvážím říct.)
- F: Přesně tak. Ježíš to vzal, poděkoval za to Bohu v modlitbě, nic víc, a stačilo to pro víc než pět tisíc lidí.
- M: Ale člověk to s tou děkovnou modlitbou musí myslet doopravdy a nejenom to oddrmolit ze zvyku.
- F: Máš pravdu, Maltíku. Vlastně by to tak mělo být s každou modlitbou. Protože při modlitbě přece mluvíme s Bohem. A víš co, Maltíku, vzpomněl jsem si ještě na něco, co Bible říká o děkování a modlitbě. Apoštol Pavel to napsal v dopise Filipským, kapitola 4, verš 6. Podej si ještě jednou svoji Bibli...
- M: (jde pro Bibli)
- F: Najdi si to.
- M: (hledá)
- F: Je tam napsáno: „Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu.“  
Když Bohu děkujeme, říkáme tím: „Důvěřujeme ti, Pane Bože, že se o nás dobře staráš.“
- M: To znamená, že si nemusím dělat neustálé starosti o jídlo, ale že za to jídlo Bohu poděkuji a poprosím ho, aby to pro mne bylo dobré. To se mi líbí!  
(M zmizí - beze slova)
- F: Maltíku, kam jsi zmizel? To je zvláštní, zmizel úplně bez jediného slova.  
(je slyšet řinčení)
- F: Maltíku, co to děláš?!
- M: (zpoza opony) Jen počkej, faráři, něco mě napadlo. Jauu!
- F: Co se ti stalo?
- M: (Maltík vyhlédne před oponu, drží se za hlavu) Praštil jsem se do hlavy. Jau!  
(zase zmizí)
- F: Maltíku, tak už nám konečně prozrad', co tam děláš!
- M: (zpoza opony) Ještě něco hledám ... ááá, už to mám.  
(Maltík vyjde před oponu s dárkem v ruce)
- F: Maltíku, ty pro mě máš dárek. To je ale moc milé!
- F: (F rozbálí dárek, uvnitř ale nic není) Maltíku, nic jsem tam nenašel.
- M: Víš, ten dárek nebyl pro tebe. Přinesl jsem tu krabici jen proto, že mi něco připomněla.
- F: To jsem tedy moc zvědavý, co.
- M: Dávej pozor, faráři. Říkal jsi přece, že mám Bohu za jídlo poděkovat.
- F: Ano, to jsem říkal. I to je napsáno v Bibli.
- M: Vidíš, a já si říkal, že je to přesně jako s dárkem. Za ten taky poděkuji.
- F: Přesně tak, pokud jsi milý a slušný Maltík, tak určitě poděkuješ.
- M: Jedině, že bych zapomněl ze samé radosti z toho dárku.  
Já jsem si říkal, že když děkuji za jídlo, znamená to, že to jídlo je dar, který mi Pán Bůh dává.

- F: Přesně tak to je!
- M: A s věcmi, které jsem dostal jako dar, bych měl zacházet jinak než s tím, co jsem si sám koupil, že?
- F: Dobrý nápad, Maltíku. Když vám, že jídlo je dobrý dar od Pána Boha, tak s ním neplýtvám a chovám se k němu s úctou.
- M: A nakupuju věci od našich lidí, protože je tím potěším a šetřím i životní prostředí.
- F: Ale ne proto, že bych jinak měl špatné svědomí. Nebo že bych si myslel, že jako křesťan něco takového musím dělat. To bych na tom byl jako lidé, o kterých se mluví v textu, který jsme četli z Bible. Ti lidé si totiž mysleli: K Bohu se můžu dostat, když budu jíst jen určité potraviny a jiné vůbec ne. Ale tak to není. Jediná cesta, jak se můžeme dostat k Bohu, je Ježíš Kristus. Kdo si jako základ života vybere něco jiného, ten se k Bohu nedostane.
- M: To v tom případě znamená, že nejdůležitější je nezapomenout, že všechno pochází od Boha a Bůh chce, abychom mu za to děkovali?
- F: Přesně tak. A děláme to, když Bohu děkujeme za každé jídlo, které máme. A ukazujeme to i tím, že - podle svých možností - dbáme na to, kde nakupujeme a co jíme.
- M: Ale nemusíme si dělat neustálé starosti s tím, jak by nám jídlo mohlo uškodit, protože Bůh je mnohem větší a mocnější, než všechny ty komické věci, které mohou být v našem jídle.
- F: Přesně tak. A navíc pro nás pak nejsou všechny ty chutné a dobré věci, které jíme, nějaká samozřejmost, ale zůstávají pro nás něčím neobyčejným a zvláštním.
- M: Už se těším na občerstvení po bohoslužbách. Doufám, že někdo přinesl nějaký koláč. A určitě za něho nezapomenu Bohu poděkovat, než se do něho pustím. Jdu se na to podívat. (odchází)

O - O

© Annett Erler (erlernettl@web.de)

Hra může být uváděna bez autorského honoráře, pokud není určena k prodeji na jakémkoli médiu a nevybírám se vstupné. Výměnou za to by autorka ráda věděla, kdy a s jakým účelem byla hra použita.

© Translation Michal Šourek (michal.sourek@evangnet.cz), 2014

V případě uvedení hry, informujte, prosím, překladatele.